

Analogenicznie należy stosować je również przy spółkach wodnych, zawieranych dla celu wymienionego w art. 174 ustawy wodnej.

Za Wojewodę: *Krug*

Odpis z odpisu

281. (Art. 120, 144, 146 i 160). Spółki wodne — zarówno utworzone po wejściu w życie ustawy wodnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 62, poz. 574) t. j. po dniu 26 listopada 1922 r. jakoteż te, które istniały już w dniu jej wejścia w życie (art. 183 tej ustawy) — są zwolnione, jako związki przymusowe, od opłat stempłowych od obligacji i innego rodzaju obligów w zakresie podanym w punktach 1 i 2 artykułu 120 u. o. s. od opłat od podań przez nie wnoszonych (art. 144 p. 2 u. o. s.) tudzież od opłat od świadectw im wydawanych — od tych ostatnich w zakresie podanym w punkcie 3 i ustępie ostatnim art. 160 u. o. s. ale tylko w takim razie, jeżeli celem ich, podanym w statucie (art. 142 p. 2. ustawy wodnej), są czynności, wymienione w art. 167 lub 173 ustawy wodnej, bez względu na to, czy cel spółki wodnej ogranicza się do czynności wymienionych w art. 167 i 173 ustawy wodnej, lub czy obejmują nadto czynności innego rodzaju.

Spółki, które w myśl powyższego są zwolnione od opłat od podań, korzystają z tego uwolnienia również w zakresie podań o wpis do księgi wodnej (art. 146 p. 3 I) L.D. 4826/6/30.

393.

O K Ó L N I K

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 170

z dnia 14 października 1930 r.

(BP. 2539/15) o właściwości władz w sprawach osiedlenia cudzoziemców.

Panom Starostom Powiatowym
województwa kieleckiego

Poniższy okólnik Min. Spr. Wewnętrznych Nr 178 z dn. 2 października 1930 r. podaje się do wiadomości i zastosowania się przy załatwianiu omawianych spraw.

Za Wojewodę: *Boczar*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Warszawa, dn. 2.10 1930 r.
Nr AC. 9343/1

Właściwość władz w sprawach osiedlenia cudzoziemców.

O K Ó L N I K Nr 178.

Do
wszystkich P. P. Wojewodów
i P. Komisarza Rządu m. st.
Warszawy.

Załatwianie podań cudzoziemców o zezwolenie na osiedlenie należy do właściwości bądź wojewódzkich władz administracji ogólnej, bądź też Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewódzka władza administracji ogólnej jest właściwą w dwóch wypadkach:

1. jeżeli podanie o kartę osiedlenia wnosi cudzoziemiec, który w chwili wnoszenia podania znajduje się poza granicami Rzeczypospolitej i zamierza dopiero przyjechać w celu osiedlenia się na jej obszarze (por. art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) tudzież §§ 20 i 21 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 575);
2. jeżeli podanie o kartę osiedlenia wniósł cudzoziemiec który:

- a) w dniu 1 stycznia 1927 r. znajdował się już w Rzeczypospolitej,
- b) dopełnił obowiązku rejestracji przed dniem 1 lipca 1929 r. i
- c) dotrzymał przy wnoszeniu podania trzymiesięcznego terminu od daty wystawienia (nie otrzymania) karty pobytu czasowego. (Por. art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465), tudzież § 49 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 575) w zestawieniu z §§ 39 ust. 2, 42 ust. 1 (załącznik Nr 15) i 43 ust. 1 dawniej obowiązującego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 5, poz. 49).

We wszystkich innych wypadkach do rozpatrywania podań o karty osiedlenia powołane jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Por. art. 6 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465)